

[Bilgrav-Nielsen.]

gørelse. Jeg tror, at perspektivplanens offentliggørelse er væsentlig, og at det er godt, vi har afventet den.

Jeg mener, at vi nok i den kommende folketingssamling vil være nået så langt, at vi kan få en mere realitetsbetonet debat om netop trafikprioriteringen.

Aksel Larsen: Jeg kan henvise til udvalgets betænkning og naturligvis ganske særligt til den mindretalsudtalelse, som er afgivet af hr. Arne Larsen og mig, og hvori det siges:

„Mindretallet vil stærkt understrege, at sigtet med det fremsatte lovforslag er et stop for en videre udbygning af Københavns lufthavn i Kastrup og en overflytning til Saltholm så hurtigt, det er praktisk gennemførligt. Mindretallet finder det nødvendigt, at folketingsretten snarest og senest i samlingen 1971-72 følger principbeslutningen af 25. april 1969 om anlæggelse af en ny storlufthavn på Saltholm op med en dertil svarende anlægslov. Ibrugtagningen af den nye storlufthavn på Saltholm vil efter mindretallets opfattelse kunne ske i slutningen af 1970-erne. Dette vil også set fra et samfundsøkonomisk synspunkt være rigtigt, idet jo hurtigere den nye storlufthavn tages i brug, jo bedre økonomisk grundlag vil den få, samtidig med at store beløb kan spares ved nyanlæg i Kastrup lufthavn.“

Så erindrings jeg i øvrigt dels om argumentationen i denne mindretalsudtalelse, dels om, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder her i tinget, herunder også ved første behandling af dette lovforslag, og endelig om de samfundsøkonomiske og samfundsmæssige hensyn, man må tage i en sådan sag, foruden naturligvis alle de hensyn, man må tage til støjforureningen, til lufttrafikken osv. Det afgørende er for mig, at man her har mulighed for ved anlæg af en virkelig storlufthavn med stor kapacitet på Saltholm — det bedst egnede område på jordkloden til en sådan lufthavn — og ved anlæg af en fast forbindelse til Sverige kan sikre, at der skabes et erhvervsøkonomisk kraftcentrum ved Øresund, som Skandinavien behøver, og som i Skandinavien kun kan skabes ved Øresund.

Der næst kommer for mig hensynet til

hovedstadsområdet og Sjælland. Enten får man lufthavnen flyttet til Saltholm og får det gjort snart, eller også kommer man til fortsat at ligge med meget store døde arealer på Amager, med hele Kalvebodkilen, og hvad dertil hører, som ikke kan udnyttes, men som, hvis lufthavnen flyttes bort fra Kastrup, i allerhøjeste grad kan udnyttes. Det vil være en fordel for hele hovedstadsområdet. Det vil give mulighed for erhvervsliv, boligbyggeri, rekreative arealer og være en fordel for hele den planlægning af Østsjælland, som er en umulighed, så længe igangsættelsesbeslutningen for Saltholm ikke er truffet. Dette skal man tænke på, og man må gøre sig klart, at for hvert år, man udskylder bygning af en lufthavn på Saltholm, lider vi store samfundsøkonomiske tab, og der tabes direkte penge for staten og for kommunerne.

Jeg beklager meget, at regeringen ikke har holdt statsministerløftet af oktober 1970, og at den først er kommet med dette begrænsede, dog glædeligt nok positivt negative lovforslag så sent, at jeg gruer ved tanken om, hvad de nuværende regeringspartiers ordførere ville have sagt fra denne talerstol, hvis den foregående regering havde tilladt sig at komme med et så betydningsfuldt lovforslag på et så sent tidspunkt.

Jeg godkender ikke og forstår ikke helt den argumentation, SAS er kommet med i den protest til udvalget, som er optrykt i betænkningen — hvor jeg dog til oplysning må sige, at der beklageligvis er sket en eller anden ombrydningsfejl, så kun en del af ministerens kommentarer til skrivelsen fra SAS er kommet med i den trykte betænkning. Jeg godkender det ikke, selv om denne protest er noget mere afdæmpet end de økonomiske dommedagsbebudelser, udvalget måtte høre på fra SAS' side i sin tid under udvalgsrådet i Kastrup, og som et velvilligt og meget nyttigt udvalgsmedlem sørgede for dagen efter med passende overskrifter i misforstået form blev offentliggjort i Politiken. Det har man for sin villighed. Når man selv er et loyalt udvalgsmedlem, der ikke render til offentligheden med, hvad der sker i udvalgsrådets møder, bliver man sådan behandlet; men det må det pågældende udvalgsmedlem naturligvis selv stå til ansvar for.

Jeg sagde, at bortset fra at SAS' protest